

משרד רו"ח יעמ"י

מחלקת רו"ח יעמ"י

מדינת ישראל

משרד הממשלה

מקלטת ח/ג

2000 - 1999

שם: יועץ להתיישבות שילה גל - חוברת

ג - 9585/5

43-11/42 - 16

02-109-03-05-07

17/02/2008

מזהה פיזי

מזהה לוגי

כתובת

מס' חיק מקלטת ג' 9585/5

7

תוכן העניינים

- עמ' 1 הסכם אנגליה צרפת- קו הגבול בין סוריה לפלסטינה
- עמ' 4 הישגי הסורים בתום מלחמת העצמאות 1948
- עמ' 5 עמדות התצפית של האו"ם והאיזורים המפורזים
- עמ' 6 הסכם שביתת הנשק
- עמ' 15 ציטוט מהסכם שביתת הנשק
- עמ' 16 תקרית אל חמה
- עמ' 17 חלקות העיבוד באזור המפורז הדרומי
- עמ' 18 גושי האדמות באזור המפורז הדרומי
- עמ' 19 אזור קרבות תל מוטילה
- עמ' 20 חלקות העיבוד באזור כורזים
- עמ' 21 תכנית הטיית הירדן
- עמ' 22 תכנית מפעל ייבוש החולה
- עמ' 23 האזור המפורז המרכזי
- עמ' 24 חלקות העיבוד ממזרח לחולה
- עמ' 25 האזור המפורז הצפוני
- עמ' 26 חלקות העיבוד באזור המפורז הצפוני
- עמ' 27 התכנית הערבית להטיית מי הירדן
- עמ' 28 תכנית הטיית החצבני
- עמ' 29 תכנית ג'ונסטון נתונים
- עמ' 30 פוטנציאל השימוש במים מתחדשים
- עמ' 31 שנת 2020 - במצב של הפרדת רשתות מהפלסטינים

נספח II

הסכם בין ממשלת בריטניה לבין ממשלת צרפת
לגבי קו הגבול בין סוריה
לבין פלשתינה מחוף הים התיכון ועד אל-חמה
אושר על-ידי שתי הממשלות — מרס 1923

הדו"ח הסופי על סימון הגבול בין לבנון וסוריה, מצד אחד, לבין פלשתינה, מצד שני, מחוף הים התיכון עד אל-חמה (בחלקו התחתון של עמק הירמוק), בהתאם לסעיפים 1 ו-2 של הסכם פריז מ-23 בדצמבר 1920.

מוסכם בזה בין החתומים מטה, חברי הוועדה שהוקמה בהתאם לסעיף 2 של ההסכם הנ"ל, שקו הגבול מחוף הים התיכון ועד אל-חמה הוא כדלקמן:
הגבול יוצא מחוף הים התיכון מהנקודה הנקראת רס-אל-נקורה ועולה במעלה הרכס עד לפסגה שעליה מוצב גל 1 (הגבול סומן בגלי אבנים במרחקים קצרים זה מזה, לכל גל ניתן מספר סידורי — המתרגם) הנמצא כ-50 מטר מצפון לתחנת המשטרה הפלשתינאית רס-אל-נקורה.

מכאן נמשך על גב הרכס לגל 2 ליד חירבת דניאן ואחר כך לגל 3, הנמצא על נקודת טריאנגולציה כ-400 מטר מדרום-מערב לכפר לבונה. מכאן נמשך הגבול לאורך אותו גב רכס לגל 4 הניצב כק"מ אחד מדרום-מזרח לכפר לבונה. אחר כך פונה הגבול דרומה ונמשך לאורך אפיק ודי ללא שם עד למקום התחברותו עם ודי כותייה (נחל חניתה) ולאורך אפיקו של ודי כותייה צפונה-מזרחה כ-2 ק"מ. אחר כך נמשך הגבול לאורך אפיקו של יובל קטן של ודי כותייה, הנכנס אליו משמאל והבא ממזרח, עד לגל 5, הניצב בגבול הדרומי-מזרחי של השטח המעובד בעמק זה. מכאן נמשך הגבול בקו ישר עד גל 6 הניצב על גב רכס שבין ודי כותייה לוורי דאלם (נחל נמר). מגל 6 נמשך הגבול לאורך כ-700 מטר בכיוון דרום — דרום-מזרח עד לגל 7 הניצב במקום התחברותו של ודי דאלם עם יובל קטן הבא מצפון. מכאן נמשך הגבול לאורך 1,300 מטר באפיק ודי דאלם, בכיוון מזרח — צפון-מזרח, אחר כך 400 מטר בכיוון צפון. אחר כך 600 מטר בכיוון מערב — צפון-מערב ולאחר מכן ק"מ אחד שוב בכיוון צפון — צפון-מזרח עד לגל 8 הניצב על הדרך מעלמא

1

מכאן נמשך הגבול לאורך דרך זו ועובר במרחק כמה מטרים מצפון ליורדת (ג'ורדה) ואחר כך כמה מטרים מדרום לבירכת אל רשה לגל 9 הניצב 700 מטר מדרום-מזרח לחירבת בלט במקום הצטלבות הדרך מרמיה לתרכיחה עם הדרך מרמיה לעלמא אל-שעב. מכאן עובר הגבול בקו ישר לגל 10, הנמצא 600 מטר מדרום — דרום-מזרח לגל 9, ואחר כך הוא נמשך לאורך גב הרכס שבין ודי תרכיחה, מדרום, לבין עמק רמיה, מצפון. לגל 11, הניצב כק"מ אחד מדרום-מזרח לכפר רמיה, מכאן נמשך הגבול לגל 12, הניצב על פסגה 700 מטר ממערב לכפר עיתה אל-שעב ואחר כך לאורך גב הרכס, בכיוון דרומה, לגל 13 שעל תל נחייב.

מכאן נמשך הגבול בקו ישר עד למקום התחברותו של ודי אלואל עם ודי חסר שם, 300 מטר מצפון-מזרח לתל-אבר-באבין, ולאורך ודי חסר שם עובר הגבול ממזרח למסורה וממערב לסמוקליה עד גל 14 הניצב 600 מטר ממערב לעין קטמון, מכאן הוא נמשך בקו ישר בכיוון מזרח לגל 15, הניצב בעמק ודי בדייה, ואחר כך בקו ישר לגל 16, הניצב במקום התחברותו של ודי בדייה עם ודי חלל. מגל 16 בקו ישר לגל 17 הניצב על הפסגה המערבית של ג'יבל הרמון. ומכאן בקו ישר לגל 18 שעל הפסגה המזרחית של ג'יבל הרמון, ואחר כך בקו ישר לגל 19 הניצב על גבעה 2,100 מטר מדרום-מזרח לכפר ירון. מכאן נמשך הגבול בקו ישר לגל 20 הניצב על שלוחת הר 2 ק"מ ממזרח לכפר ירון ומכאן הלאה בקו ישר עד לגל 21 שעל ראש ג'יבל אל אסי. אחר כך עובר הגבול בקו ישר לגל 22 הניצב על גדתו של ודי 600 מטר מצפון לחירבת אובה וק"מ אחד מדרום לבירכת. מכאן בקו ישר לגל 23 הניצב על פסגת ג'יבל עבדיה, 600 מטר מדרום לדיר אל עבדיה ומשם בקו ישר לגל 24 שעל שלוחת הר ממזרח לג'יבל עבדיה.

מכאן נמשך הגבול בקו ישר לגל 25 הניצב בעמק על הגדה המזרחית של אפיק, 600 מטר מצפון-מערב לכפר אל מלכיה, מכאן נמשך הגבול לאורך האפיק בכיוון צפון לגל 26 הניצב במקום שבו חוצה את האפיק הנ"ל השביל המוביל מקדס לעיתרון (עיתרון). מכאן בקו ישר לגל 27 הניצב 700 מטר ממערב — צפון-מערב לכפר קדס ליד העץ הגדול של חירבת קנאפיר. מכאן והלאה בקו ישר לגל 28 הניצב במקום בו חוצה השביל מקדס למיס (מיס אל ג'יבל) ואת ודי אטבה (עטבה) לגל 29 הניצב במקום התחברות ודי אטבה עם חלק עיוולה. לאחר מכן נמשך הגבול בקו ישר לגל 30 הניצב על גב רכס ממזרח למרג' טופה, ומשם בקו ישר לגל 31 שעל שלוחת הר קטנה 800 מטר ממזרח לחלק המזרחי של הכפר מיס. מכאן בקו ישר לגל 32 הניצב 300 מטר מצפון-מערב לחירבת אל מנרה במקום הצטלבות השביל ממיס לחונין עם השביל מחירבת אל מנרה לאל-חולה. משם נמשך הגבול לאורך גב הרכס בכיוון צפון — צפון-מערב לגל 33 הניצב על נקודת טריאנגולציה הנקראת שיח עבר.

מצפון – צפון-מערב לכפר חונין ואחר כך בקו ישר לגל 35 הניצב על פרשת המים שבין הליטני לבין החולה, 1,300 מטר מצפון לכפר חונין. ומשם בקו ישר לגל 36 שעל פסגת ג'בל אל מרוג'. אחר כך נמשך הגבול בקו ישר לגל 37 הניצב על כְּתף ההר 300 מטר ממזרח לבתים המזרחיים ביותר של הכפר עדיסה, מדרום לשביל מעדיסה למטולה. מכאן נמשך הגבול לאורך השביל שמִּתְּף הר עדיסה ועובר 1,400 מטר מצפון-מערב ומצפון לג'בל אריאק ופונה דרומה-מזרחה ממקום הצטלבות השבילים המובילים לג'דירה במרג' עיון, לחיאם ולכלייה. משם עובר הגבול על גשר 200 מטר מצפון-מזרח לכפר מטולה ונמשך לאורך השביל ממטולה לבניאס בכיוון דרומה לגל 38 הניצב על גבעה 900 מטר מצפון – צפון-מזרח לכפר אָקֵל. מכאן נמשך הגבול בהקבלה לשביל מטולה – בִּנְס, במרחק 100 מטר מדרום לו, עובר בקרבת גשר רומי ישן על נהר חצבני עד לתל אל קדי. התל נכלל בתחומי פלשתינה. מכאן נמשך הגבול לאורך השביל מטולה – בִּנְס לגל 39 הניצב מדרום לשביל במקום בו הוא נפגש בתעלת השקיה, 1,000 מטר ממערב לכפר בִּנְס. השביל מכתף עדיסה ועד בניס יישאר כולו בתחומי סוריה. משם נמשך הגבול לאורך תעלת ההשקיה לגל 40 הניצב למרגלותיו הדרומיים של תל אללה. אחר כך עובר הגבול בקו ישר לגל 41 הניצב על הגדה השמאלית (המזרחית – המתרגם) של נהר בִּנְס, 900 מטר מדרום-מערב לבִּנְס. משם נמשך הגבול לאורך הקצה העליון של הגדה השמאלית של נהר הבִּנְס לגל 42, הניצב 700 מטר מצפון – צפון-מזרח לתל עזויאת, על השביל שלאורך הגדה השמאלית של נהר בִּנְס.

משם עובר הגבול בקו ישר לגל 43 הניצב על ראש תל עזויאת, ואחר כך בקו ישר לגל 44 הניצב במקום המפגש של השביל מבִּנְס למוֹדֶחַד עם האפיק היורד מעין פית לסעיד הורה איבן יעקוב. במקום זה שבו עובר קו הגובה (קונטור) 180 מטר נקבע הגבול לאורך קווי ישרים המחברים גלי אבנים שהוקמו במקומות הבאים. (קו הגובה 180 מטר חייב להישאר כולו בתחומי פלשתינה כדי לאפשר בניית תעלה).

גל 45, 1,400 מטר ממזרח לתל אל סחני על גב רכס מצפון לאפיק של ודי אל זטיר. משם לגל 46 ממערב לבית בורד הנקרא אל כְּרִיִּיִּאת ובמרחק קצר ממנו לגל 47 הניצב במקום שבו חל שינוי בזווית המדרון, 1,800 מטר ממזרח לעין שיח מחמוד, מצפון לאפיק ודי וְמַרְלֹלֹ. משם לגל 48 ליד עץ הקרוי חירבת דִּעְתִּיין ומשם לגל 49 במרחק קטן ממערב לטחנה הנקראת סִיעָה. משם לגל 50 הניצב 600 מטר ממזרח לעץ הסמוך לשפך ודי פְּגִיר. משם לגל 51 הנמצא במרחק קטן ממערב לטחנת ג'לובינה ואחר כך לגל 52 סמוך למערבו של בית העומד במרחק 1,200 מטר מצפון לגשר בנות יעקב. משם לגל 53 הניצב 20 מטר ממערב לטחנת המשטרה הסורית על יד גשר בנות יעקב. משם לגל 54 הניצב 350 מטר ממזרח לטחנה הרוסה הנמצאת 900 מטר

(2)

ואחר כך לגל 56 שממזרח ומעל למפלי ודי שיח ומשם לגל 57 הניצב 600 מטר מצפון-מזרח לאתר הנקרא אל-רפית. אחר כך לגל 58, 20 מטר ממערב לאל-רפית. משם לגל 59 הנמצא 2,300 מטר מדרום לאל-רפית על גבעה קטנה 400 מטר ממזרח לירדן ואחר כך לגל 60 הניצב 20 מטר ממערב לקלעת אל קֶסֶב. מגל 60 ועד לשפך הירדן לפְּנֶרֶת נמשך הגבול בהקבלה לזרוע המזרחית של הירדן במרחק 50 מטר ממזרח לה. משפך הזרוע המזרחית של הירדן לכֶּנֶרֶת למעִיִּנוֹת הגִּפְרִית מְסִיפֶר, שם ניצב גל 61, נמשך הגבול בהקבלה לקו החוף של ים כֶּנֶרֶת במרחק של 10 מטרים מקצה הימה. מרחקו זה של הגבול מקצה הימה יישמר גם אם יחול שינוי בקו החוף בעקבות עליה בפני המים בכֶּנֶרֶת, כתוצאה מבניית סכר על הירדן מִכְּרוֹם לים כֶּנֶרֶת.

מגל 61 נמשך הגבול בקו ישר לגל 62, הנמצא על שלוחת הר 1,200 מטר ממזרח לגל 61 ומשם בקו ישר לגל 63 הניצב על ראש ג'בל קוֹרִיין גִּנְרָה. מדרום-מערב לביר שְׁפֹם. מכאן נמשך הגבול בקו ישר לגל 64 הניצב בראש פסגת קלעת אל חוֹסֶן, ממערב לפיק. משם בקו ישר לגל 65 שעל ראש תל חִלִּיס ואחר כך בקו ישר לגל 66 הניצב 200 מטר מתחת וממערב למעין לעין נְגִיל, ממערב לפְּכֶר חֲרִיב.

מכאן נמשך הגבול לאורך הצוקים הלבנים (מצוקי און – המתרגם) שבמוֹרְדוֹת המערביים של רמת הגולן עד גל 67 הניצב 250 מטר מדרום-מזרח לעין שְׁרִיִּיָה. משם בקו ישר לגל 68 הניצב 750 מטר מדרום-מערב – מערב לעין שְׁרִיִּיָה. אחר כך בקו ישר לגל 69 העומד במרחק קטן ממזרח לחירבת טַאֲוֹאֲפִיק. מכאן נמשך הגבול בקו ישר לגל 70 הניצב על כְּתף הר 500 מטר מצפון – צפון-מערב לנקודה 91.750 ק"מ על מסילת הברזל דרעא – חיפה (צמח – דרעא). משם בקו ישר לגל 71 הנמצא 50 מטר מצפון לנקודה 91.750 ק"מ על מסילת הברזל הנ"ל. אחר כך נמשך הגבול בהקבלה למסילת הברזל הנ"ל ובמרחק 50 מטר מצפון לה עד לשביל מצמח לאל-חמה. משם נמשך הגבול לאורך שביל זה עד למקום שבו חוצה השביל את הצוקים הנמצאים כ־100 מטר מצפון-מערב לטחנת אל-חמה. מכאן נמשך הגבול לאורך הקצה העליון של הצוקים, מצפון למסילת הברזל עד לגשר הנמצא 500 מטר ממזרח לטחנת אל-חמה.

לממשלת פלשתינה, או לאנשים שיוסמכו על ידה, תהא זכות לכנות סכר להגבהת פני המים כים חולה ובים כֶּנֶרֶת, מעל לגובה הנורמלי של פני ימות אלה, כְּתִנְאֵי שִׁישׁוֹלִם פִּיצוֹי הוֹגֵן לְבַעֲלֵי הִקְרָעוֹת וּמַחְזִיקֵי קְרָעוֹת שְׁתוּצָפְנָה כְּתוּצָאָה מִכָּךְ. כל סכסוך שיחזור בין הממשלה הנ"ל או אנשים שיוסמכו על ידה, מצד אחד, לבין בעלי קרקעות ומחזיקי קרקעות מצד שני, יוסדר סופית על-ידי ועדה בת ארבעה חברים. כל אחת משתי הממשלות המנדטוריות (הבריטית-פלשתינאית והצרפתית-סורית – המתרגם) תמנה שני חברים לוועדה זו.

הזכויות שבירי תושבי סוריה להשתמש במימי הירדן תקוימנה במלואן.

3

מוסכם שלמרות הזות הגבול הסורי צפונה בין צמח לבין אל-חמה, תישאר מסילת הברזל בבעלותה של סוריה עד צמח. תחנת הרכבת בצמח תשמש את שתי המדינות (סוריה ופלשתינה – המתרנס), אך יחולו על כך התנאים שייקבעו על-ידי הוועדה בהתאם לסעיף 5 של ההסכם מה-2 בדצמבר 1920 (הסכם פריז הנזכר בתחילת מסמך זה – המתרנס). ממשלת סוריה תהא רשאית לבנות מוח חדש בים כנרת, בצמח, או שתהא שותפת לשימוש במוח הקיים, אך יחולו על כך התנאים שייקבעו על-ידי הוועדה הנ"ל.

נוכח המצב המיוחד של הקטע הנ"ל של מסילת הברזל (עד לתחנת צמח ובלי לכלול את תחנת צמח), שכתוצאה מסימון הגבול יימצא בשטח פלשתינה ואילו הבעלות עליו תישאר בידי סוריה, מופרת בזה זכותה של ממשלת סוריה לגישה חופשית ללא הגבלה לעובדיה בכל הקשור במסילת הברזל, כולל שמירה על קטע זה של המסילה. אנשים ומטענים שגנועו בין מעגנים קיימים על חוף ים כנרת, או מעגנים שיקומו בעתיד, לבין תחנת צמח לא ייחשבו כנכנסים לתחומי פלשתינה, מבחינת תקנות מכס וחוקים אחרים, למרות העובדה שבפועל ייכנסו אנשים ומטענים אלו לתחומי פלשתינה. מופרת בזה זכותה של ממשלת סוריה ושל נציגיה לגישה חופשית למעגנים הנ"ל.

לתושבי סוריה ולכנון תהיינה זכויות דיג ושיט בים חולה, בים כנרת ובירדן בין שתי ימות אלו, שוות לאלה של תושבי פלשתינה, אולם ממשלת פלשתינה תהא אחראית לשיטור (שמירת החוק והסדר – המתרנס) בשתי הימות.

מוסכם בזה שהנ"ל הוא הנוסח הסופי של דו"ח הוועדה רק לגבי הגבול מחוף הים התיכון לאל-חמה, וכי הממשלה הבריטית רשאית לעורר מחדש את שאלת תיקון הגבול בין בנסי לבין מטולה, לפי תנאים עליהם יוסכם בין שתי הממשלות המנדטוריות, במגמה לעשות את הדרך הצפונית בין שני כפרים אלה לגבול קבוע (באותו קטע).

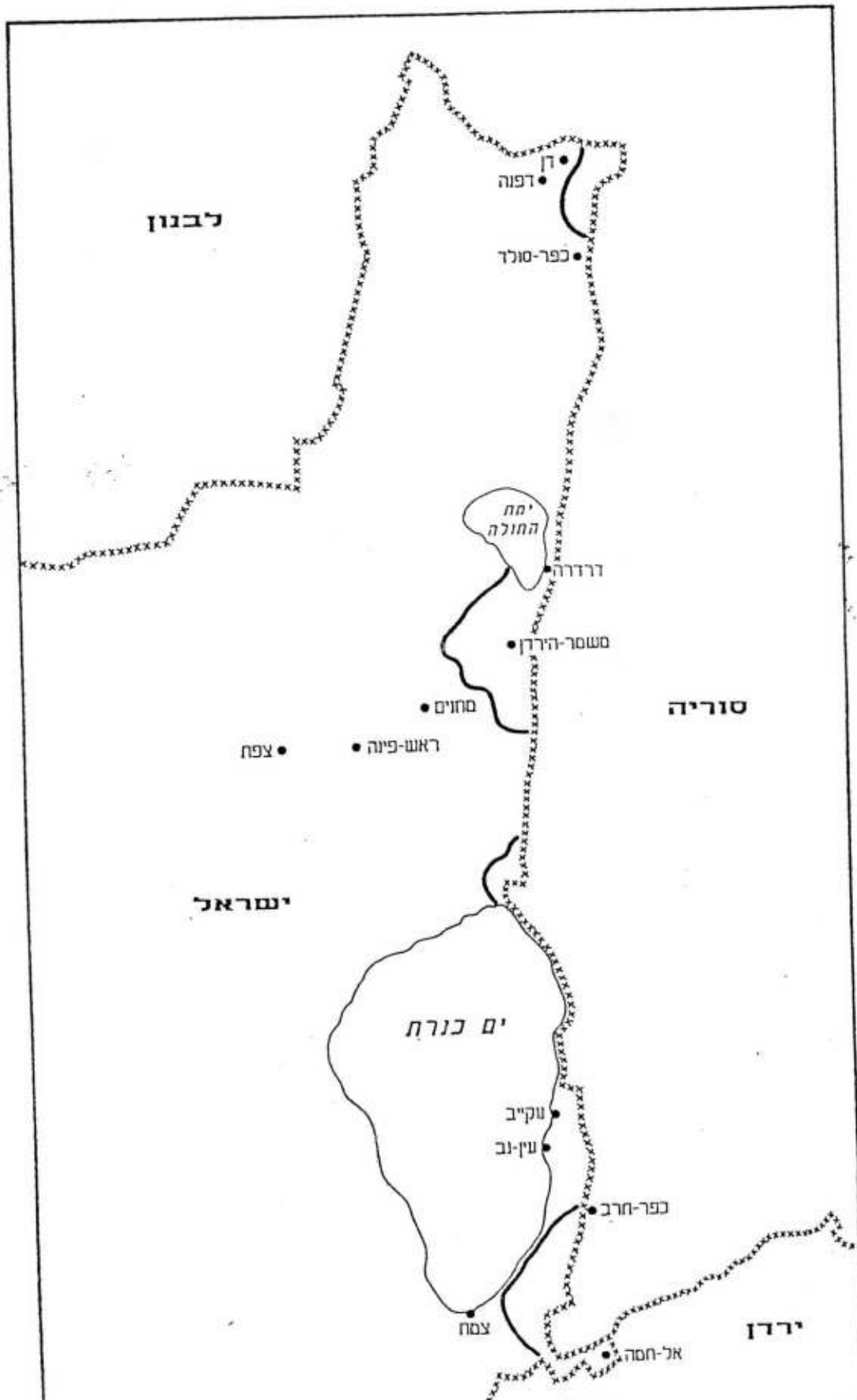
מוסכם שהגבול, כפי שנחתם בידי הוועדה על פני הקרקע, מסומן בקו אדום על גבי המפות המצורפות שנחתמו על-ידי חברי הוועדה.

חתום בשם ממשלת צרפת	חתום בשם ממשלת בריטניה
נ. פולה	ס. ב. ניוקומב
לויטננט קולונל	לויטננט קולונל (חיל ההנדסה)

4

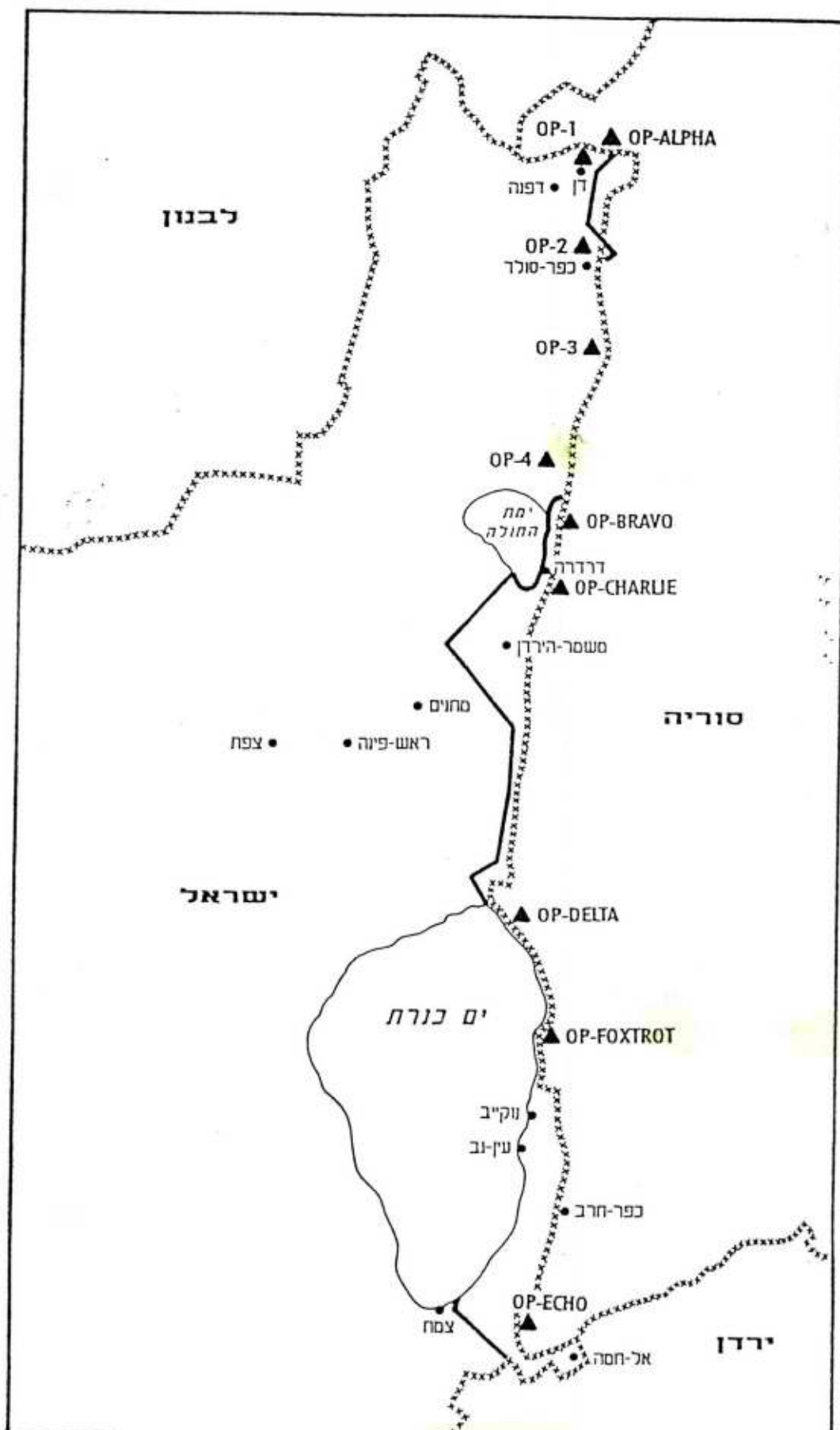
- 004 -

מפה מס' 1 :
חשגי הסורים בתום מלחמת העצמאות

5

מפה מס' 3 :
עמדות התצפית של משקיפי או"ם

6

הסכם ישראל-סוריה

על שביחת נסק כלליה

(מר 1958)

מבוא

הואיל והצדדים להסכם זה —

נענו להחלטתה של מועצת הבטחון מ"16 בנובמבר 1948. אשר קראה להם לנהל משא ומתן על שביחת נסק כאמצעי ומני נוסף לפי סעיף 40 של מגילת או"ם. ולשם הקלת המעבר מהפוגה הקיימת לשלום של קבע בא"י;

החליטו להיכנס למשא ומתן כראשות האומות המאוחדות לשם ביצוע החלטת מועצת הבטחון מ"16 בנובמבר 1948.

ומינו נציגים מיופייכות לנהל משא ומתן ולכרות הסכם על שביחת נסק;

הסכימו הנציגים החתומים מטה לאחר שנהנו אלו לאלו את אגרות הרשאתם שנמצאו ערוכות כשורה על התנאים האלה:

סעיף 1

בכוונה לסייע להחזרת שלום של קבע בא"י ומתוך הכרת החשיבות הגורפת בנידון זה לערכויות הדויות בנוגע למבצעים הצבאיים של שני הצדדים לעתיד לבוא. נקבעים בזה העקרונות הבאים. אשר יקוימו במלואם על ידי שני הצדדים במשך שביחת הנסק:

1. האיסור שהוטל ע"י מועצת הבטחון על השימוש בכוח צבאי לשם סחרון שאלת ארץ-ישראל יישמר להבא בכל התמורה על ידי שני הצדדים. התקנות שביחת נסק בין כוחותיהם המזוינים מתקבלת כצד הכרחי לקראת מיסול הסכנון המזוין והשבת השלום בא"י על כנו.

2. שום צד מהצדדים לא יאיים. לא יתכנן ולא יבצע מעולה חוקמנית באמצעות כוחותיו המזוינים — כיבשה. כים או באויר — נגד האוכלוסיה או הכוחות המזוינים של הצד השני, ומוסכם הוא שהשימוש במונח "תכנון" כסעיף זה אינו חל על תכנון מטה תקין הגורג בדרך כלל בארגונים צבאיים.

3. זכותו של כל צד להיות בטוח וחפשי ממחר התקפה על ידי כוחותיו המזוינים של הצד השני תכובד במלואה.

סעיף 2

כתוך כוונה מיוחדת להגשים את החלטת מועצת הבטחון מ"16 בנובמבר 1948. מתאשרים בזה העקרונות והמנמות הבאים:

1. ראיה הצרה 1 בהסכם סורים-ישראל על שביחת נסק כלליה

2. ראיה הצרה 2 בהסכם סורים-ישראל על שביחת נסק כלליה

1. הודרים מכירים בעצרת שאין לזכות בותרן
זכאי או מדיני בתקופת המונות עליה פקדה
מועצת הבטוחות.

2. כן מכירים הודרים ששום הנאי פתגא דהמכס
הזה לא יותרן בשום פנים מראש את זכויותיה
תכניותיו ועמדותיו של כל צד להמכס זה ביישובת
הסופי של בעיה ארץ-ישראל בדרך שלום. באשר
הנאי דמכס זה נקבעים מתוך שיקולים זכאיים
בלבד, ולא מתוך שיקולים מדיניים.

סעיף 3

1. כותמס לעקרונות דמוכאים לעיל ולהחלטת מדי
עצת הבטוחות מ"6 בנובמבר 1948. נקבעת בזה שביחתי
נשק כללית בין דבחות המדיניים של שני הודרים —
כיכשה בים ובארי.

2. שום חלק מכוותיו של כל אחד משני הודרים.
כיכשה בים או באויר, אם זכאיים ואם זכאיים
למחצה לרבות כוותת כלתי-סדרים. לא יעשו מעשה
מלחמה או מעשה-איבה כלשהם נגד כוותיו הזכאיים או
הזכאיים-למחצה של הצד שכנגד, או נגד אזרחים בשטח
הנתון לשליטתו של אותו צד, אף לא יתקדמו אל מעבר
לכו שביחתי הנשק המסומן בסעיף 5 של המכס זה, ולא
יעברו אותו למסדה כל שהיא, כפי כן לא יתירו לתוך
חלל הארץ של הצד שכנגד או לתוך מיטתו במרחק
שלושה מילין סק וטף ולא יעברו דרך אותו חלל ארץ
או אותם דמים.

3. לא ייעשה כל מעשה-מלחמה או מעשה-איבה
כהשטת הנתון לשליטתו של אחד מהודרים להמכס זה
נגד הצד השני או נגד אזרחים בשטח הנתון לשליטתו
של הצד השני.

סעיף 4

1. הקו דמתואר בסעיף 5 של המכס זה יצדק כפי
שביחתי הנשק והוא מותחה כותמס למסרתה ולכונתה
של החלטת מועצת הבטוחות מיום 16 בנובמבר 1948.

2. מסרת היסוד של כו שביחתי הנשק היא להתחזק
כי אשר סעבר לו לא ינועו דבחות המדיניים של כל
אחד מהודרים.

3. תוצאות ותקנות של דבחות המדיניים של הצד
דדים, המסרות על אזרחים לעבור את קו החומה
או להיכנס אל תוך השטח אשר בין הקוים. יסארו בתקפן
לאחר תמיכת המכס זה בנוגע לכו שביחתי הנשק
דמנוגר בסעיף 5. תוך דקה לתנאי מסקה 5 של אותו
סעיף.

סעיף 5

1. מונש בזה שהסדרים הנקבעים לגבי כו שביחתי
הנשק בין דבחות המדיניים של ישראל וסוריה ולגבי
דאזור המסור לא יתפרשו כאילו יש להם יחס כלשהו
להסדרים הסריסוריאליים המסויים הנוגעים לשני הצד
דדים של המכס זה.

2. לסי רוחה של החלטת מועצת הבטוחות מ"6
בנובמבר 1948 נקבעו כי שביחתי הנשק והאזור המסור

על מנת להפריד בין הכוחות המזוינים של שני הצדדים בדרך שיהא בה כדי להפחית עד למינימום את האפשרות של חיכוכים והתנגשויות. ולהבטיח תוך כדי כך את האפשרות להתחזיר בהדרגה את החיים האזרחיים באזור המפורז למסלולם התקין. בלי שיחרץ בזה מראש גורלו של והסדר הסופי.

ב. לְקוֹ שְׂבִיתַת הַנֶּשֶׁק יִהְיֶה כְּמוֹתוֹהָ כִּמְפָה הַמְצֻרֶסֶת לְהִסְכֵּם זֶה כְּנִסְפָּח ו'. קוֹ שְׂבִיתַת הַנֶּשֶׁק יַעֲבֹר בְּתוֹךְ בֵּין קוֹי הַהַפְּנָה הַקִּיּוּמִים שֶׁל הַכּוּחוֹת הַיִּשְׂרָאֵלִיִּים וְהַסּוּרִיִּים כְּפִי שֶׁנִּתְאָשְׁרוּ עַל־יְדֵי אֲרֻנּוֹן הַפִּיקוּחַ עַל הַהַפְּנָה מִטַּעַם הָאוֹיֵם. מְקוֹם שֶׁקוֹי הַהַפְּנָה הַקִּיּוּמִים וְטַפְסִים אֶת קוֹ הַגְּבּוֹל הַבִּינְלָאוּמִי בֵּין סוּרִיָּה וְאַרְצ־יִשְׂרָאֵל יַעֲבֹר קוֹ שְׂבִיתַת הַנֶּשֶׁק לְאוֹרֶךְ קוֹי־גְבּוֹל זֶה.

ד. כְּשׁוֹם מְקוֹם לֹא יִתְקַדְמוּ הַכּוּחוֹת הַמּוֹזִיִּינִים שֶׁל שְׁנֵי הַצָּדִידִים אֶל מַעְבַּר לְקוֹ שְׂבִיתַת הַנֶּשֶׁק.

ה. א. מְקוֹם שֶׁקוֹ שְׂבִיתַת הַנֶּשֶׁק אֵינוֹ חוֹסֵף אֶת הַגְּבּוֹל הַבִּינְלָאוּמִי בֵּין סוּרִיָּה וְאַרְצ־יִשְׂרָאֵל. הָרִי, עַד לְהַסְדֵּר טֶרֶטוֹרִיָּאִלִּי סוּפִי בֵּין הַצָּדִידִים. יִקְבְּעִי הַסֵּסֶה שֶׁבֵּין קוֹ שְׂבִיתַת הַנֶּשֶׁק וּבֵין הַגְּבּוֹל. כְּאוֹרֶם מִטְּרֹן שֶׁבּוֹ תִּהְיֶה אֲסוּרָה לְחֻלוּטִין מְצִיאוֹתָם שֶׁל כּוּחוֹת מּוֹזִיִּינִים שֶׁל שְׁנֵי הַצָּדִידִים וְשׁוֹם מַעֲוֵלָה שֶׁל כּוּחוֹת צְבָאִיִּים לְמַחְצָה לֹא תוֹרֶשֶׁה בּוֹ. תִּנְאִי זֶה חֵל עַל גּוֹרֹת עֵינ־גֹּב וְרֹדְרָה שִׁירָתוֹ חֵלֶק שֶׁל הָאוֹזֶר הַמְּפּוֹרֶז.

ב. חֲרִירַת כּוּחוֹת מּוֹזִיִּינִים. אִם צְבָאִיִּים וְאִם צְבָאִיִּים לְמַחְצָה. שֶׁל צֶדֶךְ כֵּן הַצָּדִידִים לְכָל חֵלֶק שֶׁל הָאוֹזֶר הַמְּפּוֹרֶז. יִרְאוּ אוֹתָהּ — אִם תִּאֻשֶּׁר הָעוֹבְדָה עַל יְדֵי נְצִינֵי הָאוֹיֵם הַגּוֹזְרִים בְּפִסְקַת הַמִּשְׁנָה הַבָּאָה — כִּהְפָּרָה גְלוּיָה שֶׁל הַסֵּכֶם זֶה.

ג. יוֹרֵר וְעֵדֶת שְׂבִיתַת הַנֶּשֶׁק הַמְּעוֹרֶכֶת. שְׁתּוֹקֵם לְפִי סַעִיף 7 שֶׁל הַסֵּכֶם זֶה וּמִשְׁקִיפֵי הָאוֹיֵם הַמְּסוּר־מַחִים לְעוֹדָה יִהְיוּ אֲתֵרָאִים לְהַבְסָתָם קִיּוֹמוֹ הַמֵּלֶא שֶׁל סַעִיף זֶה.

ד. יִצְיָאָתָם שֶׁל אוֹתָם הַכּוּחוֹת הַמּוֹזִיִּינִים הַמְּצוּיִים כַּעַת בְּאוֹזֶר הַמְּפּוֹרֶז תְּבֻצֵּעַ בְּהִתְאָם לְתַכְנִית־הַיִּצְיָאָה הַמְּצוֹרֶסֶת לְהִסְכֵּם זֶה (נִסְפָּח ו').

ה. יוֹשְׁבֵי־רֶאשׁ וְעֵדֶת שְׂבִיתַת הַנֶּשֶׁק הַמְּעוֹרֶכֶת יִהְיֶה מִיּוֹפֵה־כּוֹחַ לְהַרְשׁוֹת אֶת חוֹרְתָם שֶׁל אוֹרְחִים לְכַס־רִים וּלְיֹשְׁבִים בְּאוֹזֶר הַמְּפּוֹרֶז וְאֶת הָעִסְקָתָם שֶׁל שׁוֹטְרֵי אוֹרְחִים כְּמִסְפָּר מוֹגְבֵל. שִׁיגוּסוֹ בְּמִ-קוֹם לְצִרְכֵי כִסְחוֹן מְנִימִי. וְיִהְיֶה נוֹהֵג כְּעִנִּין זֶה בְּהִתְאָם לְתַכְנִית־הַיִּצְיָאָה הַמּוֹכֶלֶת בְּפִסְקַת־מִשְׁנָה ד' שֶׁל סַעִיף זֶה.

ו. מִשְׁנֵי עֲכָרֵיו שֶׁל הָאוֹזֶר הַמְּפּוֹרֶז יִהְיוּ שְׁטַחִים.

כל שבוי המלחמה הנמצאים ביו" כל אחד מהצדדים להסכם זה והמסתייכים לכוחות המזוינים, הסדרים או הבלתי סדרים, של הצד השני יחלפו כלהלן:

1. תחלפת שבוי המלחמה תכוצע בשלמותה בסיקוט האומות המאחדות ובהנהלתן. התחלפה תהיה במקום שבו נערכה ועידת שכיתת הנסק, ותכוצע תוך 24 שעות מחתימת ההסכם הזה.

2. שבוי המלחמה שיש נגדם תביעה ענשית, וכן אלה שנידונו על פסעים סליליים או על עבירות אחרות, ייכללו בהחלפה זו של שבויים.

3. כל תספים המיועדים לשימוש אישי, דברי ערך, מכתבים, מסמכים, תווי זיכוי ושאר תספים אישיים מכל מין שהוא, השייכים לשבויי המלחמה המוח' לפים, יוחזרו להם, ואם ברחו השבויים או מתו — יוחזרו תספים לאותו צד אשר עם כוחותיו המזוינים נמנו השבויים.

4. כל הענינים שלא נקבע דינם במסורס בהסכם זה יקרימו בהתאם לעקרונות שנקבעו כאמנה הכינלאומית על ההתנהגות לגבי שבויי מלחמה שנחתמה בג'נבה כ"ד ביולי 1929.

5. הועדה המעורבת לשכיתת הנסק, המוקמת לפי סעיף ד של הסכם זה, תיספול עליה את האחריות לגילוי מקום הימצאם של נעדרים, הן מכין אנשי צבא והן מכין אזרחים, בתוך השסחים הנחונים לשליטת כל צד, עלימנת להקל על התלפתם המהירה, כל צד מתחייב לסייע כידי הועדה במלוא יכולתו ולהושים לה את כל העזרה כמי' לוי התפקיד הזה.

סעיף 7

1. על כיצוע הנאי, ההסכם הזה תשנית ועדה מקור' רבת לשכיתת הנסק, מורכבת מחמשה חברים, אשר כל צד ימנה שנים מהם ואשר היושב-ראש שלה יהיה ראש המטה של ארגון הפיקוח על ההפוגה מטעם האוי' או קצין גבוה מקרב השקיפי אוי'ם, אשר יתמנה עיי ראש המטה לאחר התיעצות עם שני הצדדים להסכם זה.

2. הועדה המעורבת לשכיתת הנסק תקיים את מור' שבה בתחנת המכס ליד גשר כנות'יעקב וכמחניים, ותכנס את ישיבותיה במקומות וכומנים שתמצאם לנחו' צים לשם ניהול יעיל של עבודתה.

3. הועדה המעורבת לשכיתת הנסק תכונס לישי' בתה הראשונה עיי ראש המטה של ארגון הפיקוח על ההפוגה מטעם האוי' לא יאוחר משכוע אחר לאחר חתימת הסכם זה.

4. תחלפות הועדה המעורבת לשכיתת הנסק תתק' כלנה במירת האפשר, פה אחר, בהעדר אחדות הדעות.

5. הועדה המעורבת לשביתת הנשק תנסה את כללי הנהל לעבודה, לא תכנסנה ישיבות אלא לאחר הודעה להכרי הועדה כיאות. רוב חברי הועדה הוא יהיה המנין החוקי בישיבותיה.

6. הועדה תהיה רשאית להעסיק משקיפים. במסגרת תחראה אותו דרוש לכיצוד חקיריה. והללו יוכלו להת" מנות אם מקרב הארגונים הצבאיים של שני הצדדים ואם מקרב חבר העובדים הצבאיים של ארגון הפיקוח על ההפוגה מטעם ארמ. או משני אלה. אם יהיו משקיפי ארמ באזור. יוסיפו הללו לסוד להסמעתו של ראש מטה ארגון הפיקוח על ההפוגה מטעם ארמ. השלח הפקידים כעלי אופי כללי או מיוחד על משקיפי ארמ הנשמחים לועדה המעורבת לשביתת הנשק. תהיה סמנה אישורו של יושב ראש הועדה. כלומר של ראש כסה ארמ או נציגו המכונה.

7. הביצוע או תלונות. שהונשו ע"י אחד הצדדים כנוגע לתהולתו של הסכם זה. יובאו מיד לועדה המערב רבה לשביתת הנשק באמצעות יושב ראש שלה. הוע' דה. באמצעות מנגנון הפיקוח והחקירה שלה. תנקוט לגבי תביעות ותלונות כאלה אוהה פעולה שתראה אוהה כהאימה. עלימנת להניע לירי פהרון צורך ומניח את רצת שני הצדדים.

8. נחלקו הדעות לגבי משמעותו של תנאי מסויים בהסכם זה. פרט למבוא ולסעיפים 1 ו-2. יכריע מירוסה של הועדה. הועדה תוכל. לפי ראות עיניה ובהתאם לצורך. להמליץ כומן לומן לשני הצדדים על הבוסת טיווים כתנאי ההסכם הזה.

9. הועדה המעורבת לשביתת הנשק תניש לשני הצדדים רינים יחשבונו על פעולותיה כל אימת שתראה צורך בכך. העחק של כל דוים יישלח אל המוכיר הכללי של האוכות הכאותדות לשם העכרתו למסר הבהאים של האוכות המאותדות.

10. לחברי הועדה ולהשקיפיה יינתן. בשיטת אכר הסכם זה חל עליו. אוהו חופש תנועה ונישה שהועדה תחליט עליו. כתנאי שאם נתקבלה החלטה כואת ברוב קולות יועסקו משקיפי ארמ בלבד.

11. הוצאותיה הבכפיות של הועדה. פרט להוצאות משקיפי האוכות המאותדות. יישאו שווה בשווה שני הצדדים להסכם זה.

סעיף 8

1. הסכם זה אינו טעון חליפת אגרות אישור וייכנס לתקפו מיד לאחר חתימתו.

2. הסכם זה. שנשא ונתנו בו ושנכרת בהתאם להתי' לסת מועצת הבסחון מ' 16 בנובמבר 1948 — הדורסת הנהגות שביתת נשק על מנת לרחיק את הכנה הנש' כח לטלוס בארץ ישראל ולהקל את המעבר בן ההפוגה

1. לשלום של כבש בארץ-ישראל — יישאר בחקמו
זר יושב ישוב של שלום בין הצדדים. בהתחשב
ומור בפסקה 3 של סעיף זה.

הצדדים להסכם זה יוכלו, בהסכמה הדדית, להקו
עת את ההסכם, או כל תנאי מהנאיו, או להפסיק
קצת, פרט לסעיפים 1 ו-3. בהקדר הסכמה הדדית.
ההסכם זה יעמוד בחקמו שנה אחת ממועד חתי
יוכל כל אחד משני הצדדים לדרוש מהמוכיר הכללי
האומות המאוחדות לכנס ועידה של נציגי שני
הים על-מנת לסקול מחדש, להקו או לבטל כל תנאי
אי ההסכם זה, פרט לסעיפים 1 ו-3. השתתפות בוועידה
היה חובה על שני הצדדים.

אם לא הניעו בוועידה הנזכרת בפסקה 3 של סעיף
לידי מתרון מוסכם בשאלה היבנית במחלוקת, יוכל
צר להביא את הענין בפני מועצת הבטחון של
ומות המאוחדות ולחבוץ ממנה את סיוסוק טענותיו.
מוק שהסכם זה נכרת בהתאם לפעולת מועצת הבטחון
בוונת להשכנת שלום בארץ-ישראל.

5. הסכם זה, שנוסחיו האנגלי והצרפתי מאומתים
גידה כוונה, נחתם בחמישה העתקים. העתק אחד יישמר
ידי כל צד, שני העתקים יישלחו אל המוכיר הכללי
ל האומות המאוחדות לשם העברה למועצת הבטחון
לועדת השיוס לארץ-ישראל כסכם האומות המאוחדות.
העתק אחד יימסר לידי המתווך כפועל לאיי.

נערך בנכעה 27. ביוס ע'זרים בחורס יולי כנת
1945. כמעמד נציגו האיסי של המתווך כפועל לאיי
מטעם האומות המאוחדות וראש המטה של ארגון השיקוח
על הרפונה מטעם ארמ.

כשם ממשלת ישראל ומטעמה

חתום:
מ. בקלף, ס.א.
יהושע סלמון
סכתאי רוזן

כשם ממשלת סוריה ומטעמה

חתום:
פ. סילו
מ. נאצר
א. כיסרי

נספח 1

המפות לסיוון סוי שביתת-הנשק
(איון ניתוח כאו)

קו שביתת הנשק של ישראל-סוריה

1. מהנקודה כה נסנס נבול הלכנון-סוריה-ארץ
ישראל (נ.צ. 294.2-238.7) מורתה עד נ.צ.
212.8-294.7

2. מן נ.צ. 212.8-294.7 דרומה לאורך ואר עסל
עד מראכוס' שיך אל מכסי.

3. קו -מראכוס" שיין אל מכסי עד -מראכוס" נבי הודא.
4. קו מנבי הודא עד נ. צ. 290.4—212.7.
5. מן נ. צ. 290.4—212.7 עד נ. צ. 290.2—212.4 ומשם דרומה לאורך הגבול סוריה-ארץ-ישראל עד נ. צ. 276.8—211.0.
6. מן נ. צ. 276.8—211.0 עד לנקודה בואדי אס" סימאדי (נ. צ. 276.7—210.9).
7. מן נ. צ. 276.7—210.9 מערבה לאורך ואדי אס" סימאדי עד הצטלבות השכיל (נ. צ. 276.5—210.3).
8. דרומה לאורך השכיל עד נ. צ. 272.6—209.9 ועובר עליה דרומה לצד מזרח.
9. מערבה עד נ. צ. 272.6—209.7, שעל חוף ים חולה.
10. דרומה לאורך החוף עד נ. צ. 271.7—209.2. מקום מוצא הירדן.
11. צפונה-מערבה לאורך החוף המערבי של ים חולה עד נ. צ. 272.9—208.5.
12. מן נ. צ. 272.9—208.5 בקו עד נ. צ. 205.2—209.1.
13. מן נ. צ. 205.2—209.1 בקו עד נ. צ. 205.0—208.8 שעל הירדן.
14. דרומה לאורך הירדן עד נ. צ. 260.0—208.7.
15. מן נ. צ. 260.0—208.7 בקו עד נ. צ. 258.2—208.5.
16. מן נ. צ. 258.2—208.5 בקו עד נ. צ. 257.0—207.0.
17. מן נ. צ. 257.0—207.0 בקו עד נ. צ. 256.0—207.4.
18. מן נ. צ. 256.0—207.4 דרומה לאורך הגבול סוריה-ארץ-ישראל עד נקודת גבול מס' 61 (נ. צ. 210.6—210.3).
19. מנקודה גבול מס' 61 מזרחה לאורך גבול סוריה-ארץ-ישראל עד נקודת גבול מס' 62.
20. מנקודת גבול מס' 62 דרומה לאורך גבול סוריה-ארץ-ישראל עד נקודת גבול מס' 66 (נ. צ. 210.1—211.7).
21. מנקודת גבול מס' 66 בקו ישר עד נ. צ. 239.0—209.6 בחוף המזרחי של ים כנרת.
22. מן נ. צ. 239.0—209.6 דרומה לאורך חוף ים כנרת עד נ. צ. 234.8—206.3.
23. מן נ. צ. 234.8—206.3 דרומה עד לעיקול בכביש. נ. צ. 234.5—206.3. והכאן דרומה מזרחה לאורך השפה המערבית של מסילת הברזל והעבר המערבי של הכביש עד לעפרת המשמר בנ. צ. 233.4—207.7.
24. מעמדת המשמר נ. צ. 233.4—207.7 לאורך הכביש עד הירמוק שעל הגבול. נ. צ. 232.2—209.5.

נספח ו

יציאת כוחות צבאיים וצבאיים למחצה;
סילוק מוקשים והריסת ביצורייקבע

(ראה התפה המצורפת. קו-החיה 50.000 : 1)

1. יציאת הכוחות הצבאיים והצבאיים למחצה של
כני הצדדים. על ציון הצבאי המלא. מראור המסור

המונדר בספיר 5 של הסכם זה (ראה חמה) חושלם
הוך שנים עשר (12) שבועות מיום חתימת הסכם זה.

2. חכנית יציאת רבחות תהיה כדלהלן:

א. בשלושה (3) השבועות הראשונים — הכוחות
הצבאיים המחזיקים בגזרה שמנכול סוריה —
ארץ ישראל בצד צפון-דרום עד לאדירכשיה
(נ.צ. 221—277).

ב. בשלושה (3) השבועות השניים — הכוחות
הצבאיים המחזיקים בגזרה שמן חמה (נ.צ.
208.7—262.3) דרומה עד לנכול העכר
ירדני.

ג. בששת השבועות הנותרים — הכוחות הצבאיים
המחזיקים בגזרה שמן אדירכשיה (נ.צ.
211—277) דרומה עד חמה (נ.צ. 262.3—
208.7).

ד. טיגורים של שדות מוקשים. סילוקם של מוקי
שים והריסתם או סילוקם של ביצורייקבע באזור המסור
יושלמו — בגזרה א' — עם חום השבוע השלישי
בגזרה ב' — עם חום השבוע הששי, ובגזרה ג' —
עם חום השבוע השנים עשר מיום חתימת ההסכם הזה.

ה. בכסר לכן זכאי כל צד להוציא מהאזור המסור
את המרייה המלחמה שלו. באם לא ירצה להשתמש בזכותו
להוציא חמרים ששימשו בביצורים. יוכל יורד העצה
המעורבת לטביחת נשק לדרוש מכל צד לכסר את
החמרים האלה לפני עזבו את האזור. כן יוכל יורד
העצה המעורבת לטביחת נשק לצוות על הריסתם של
אוינם ביצורייקבע שלדעתו אין הם צריכים להישאר
באזור המסור.

נספח ו

אזור הגנה

(ראה חמה החצופת)

א. שום כוחות צבאיים. סרט לאלה המונדרים כנספח
ו. לא יורשו להישאר באזור המונדר להלן או להיכנס
לחוכו:
א. בצד הסורי: האזור מהנכול עד לקו האורך 216.

ב. בצד הישראלי: האזור מן ההפונה הישראלי
עד לקו האורך 204. אלא שבמקום בו נקבע קו
ההפונה בכליטח משמר-הירדן. ישתרע אזור זה
גנה למרחק של 6 ק"מ מערכה מן המונה
זה.

ג. כפרים הנמצאים בקוים המנדירים את אזור הגנה
ייכללו בשלמותם באזור הגנה.

נספח ו

הגדרת כוחות הגנה

א. כוחות יבשה:

א. כוחות אלה לא יעלו על:

א. שלוש גדודי חיל רגלים. כל גדוד לו
ימנה יותר מ-600 קצין וחיל, וכלי נשק
הגלורים אליו לא יעלו על שתיים עשר

נכחי. המס ישראלי-סוריה על טביחת נשק בנתי

(12) מכונות יריה בינוניות שקוטרן אינו יוחר מ־8 מילימטר. 6 מרגמות של 81 מ־מ ו־4 תותחים אנטי־סנקיים שלא למעלה מ־75 מילימטר.

ב. שש (6) גונדות פרשים לכוחות הסוריים. כל גונדה לא תעלה על 130 קצין וחילו ולכוחות הישראליים שתי (2) גונדות סיור. כל אחת מורכבת מחשעה (9) גיפים ו־1 לוושה (3) חצאיי־זחלים בלתי משוריינים ומספר אנשיהם לא יעלה על 125 קצין וחילו.

ג. שלוש (3) סוללות תותח־י־שרה. כל סוללה לא תעלה על 110 קצין וחילו. כל סוללה תהיה מורכבת מארבעה (4) תותחים שקוטרם לא יעלה על 75 מ־מ וארבע (4) מכונות־יריה שלא למעלה מ־8 מילימטר.

ד. יחידות שירות לכוחות האמורים לעיל לא יעלו על:

(1) 100 קצינים וחילים בלתי חמושים. לצרכי אספקה

(2) פלוגת מהנדסים אחת (1) שלא תעלה על 250 קצינים וחילים.

ב. רכב משוריין. כגון סנקים. מכונות משוריינות וכל כלי־רכב משוריינים אחרים להובלת צבא. אינו נכלל במונח "כוחות הגנה".

2. כוחות אויר:

בשטחים בהם יורשו להימצא כוחות הגנה בלבד יאסר השימוש במסוסי צבא.

3. כוחות ים:

שום כוח ימי לא יורשה להימצא ב־אזור ההגנה.

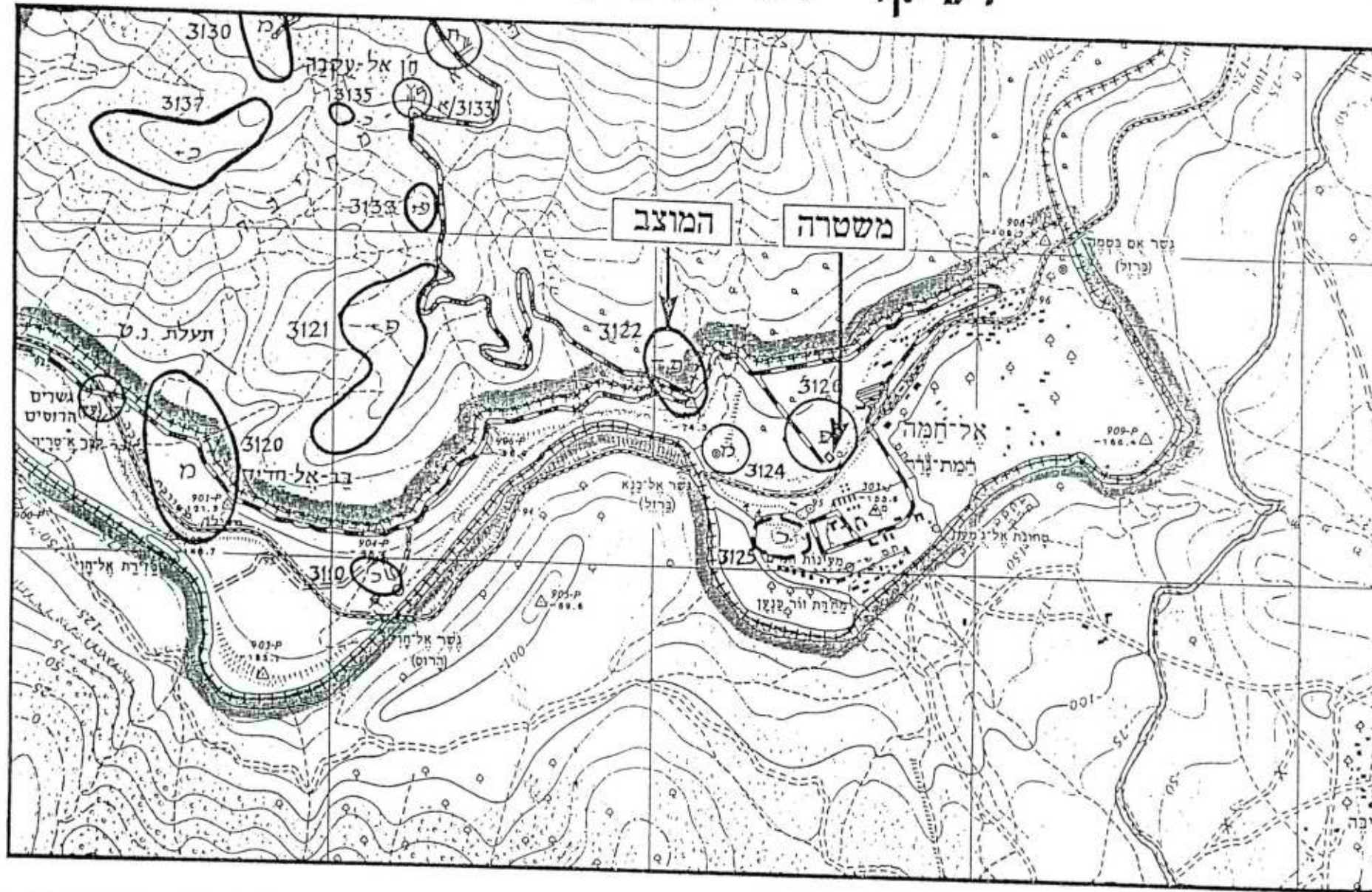
4. בשטחים בהם יוחזקו כוחות הגנה בלבד, חוסלם המחנות־הכוחות הנחוצה תוך 12 שבועות מיום חתימת הסכם זה.

5. שום הגבלת־תזכורה לא תוטל על כלי־רכב המשמ־ים להובלת כוחות הגנה ואספקה בתחומי שטח כוחות ההגנה.

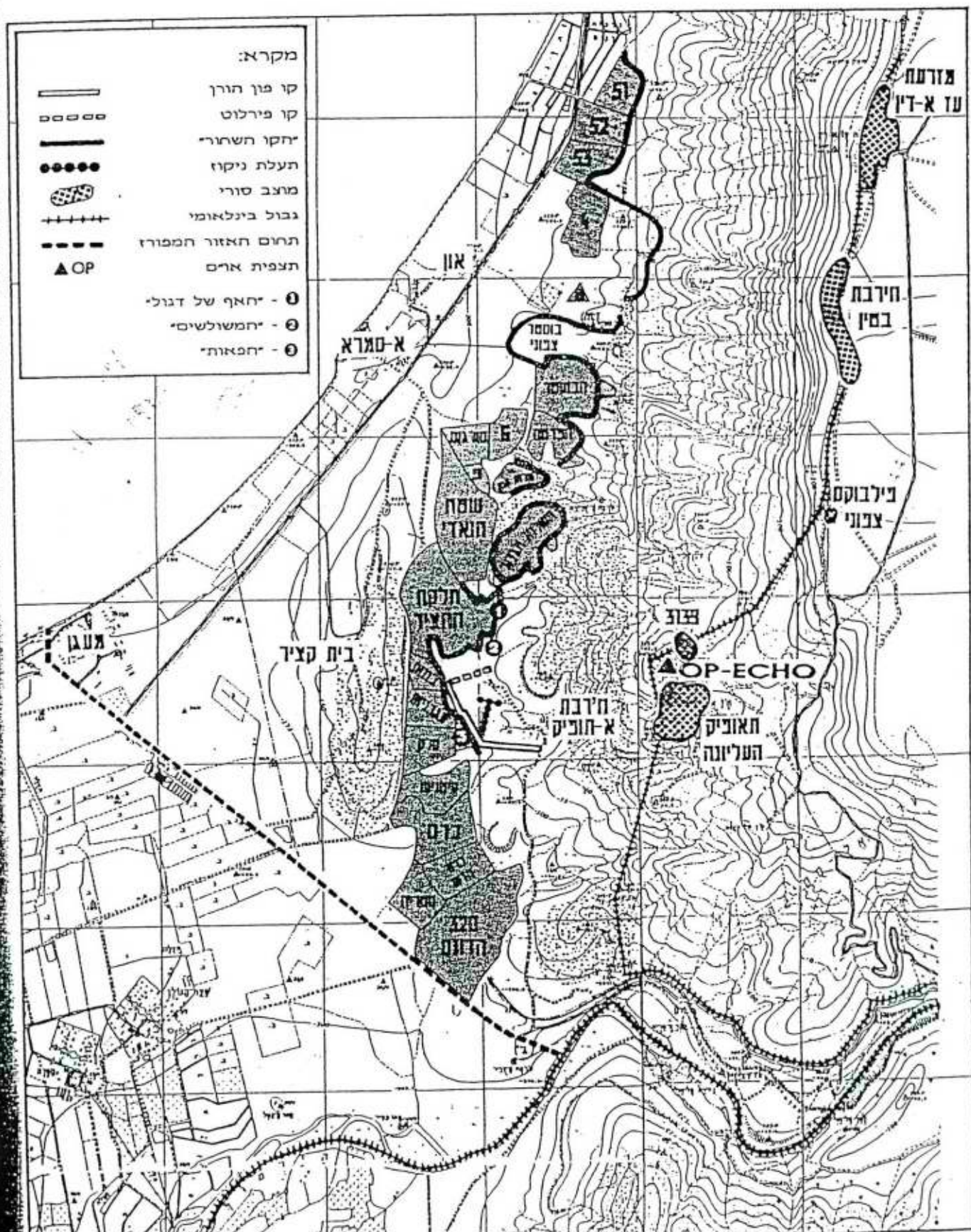
בהסכם שביתת הנשק יולי 1949

"קו שביתת הנשק יהיה כמותווה במפה המצורפת...
 יעבור בתווך בין קווי ההפוגה הקיימים של הכוחות
 הישראליים והסוריים כפי שנתאשרו ע"י אירגון
 הפיקוח על ההפוגה מטעם האו"ם. מקום שקווי
 ההפוגה חופפים את קו הגבול הבינ"ל בין סוריה
 לא"י, יעבור קו שביתת הנשק לאורך קו גבול זה.
 מקום שקו שביתת הנשק אינו חופף את הגבול הבין
 לאומי... הרי עד שהסדר טריטוריאלי סופי בין
 הצדדים, ייקבע השטח שבין קו שביתת הנשק ובין
 הגבול כאזור מפורז שבו תהא אסורה לחלוטין
 מציאותם של כוחות מזוינים של שני הצדדים ושום
 פעולה של כוחות צבאיים למחצה לא תורשה בו"

תקרית אל-חמה

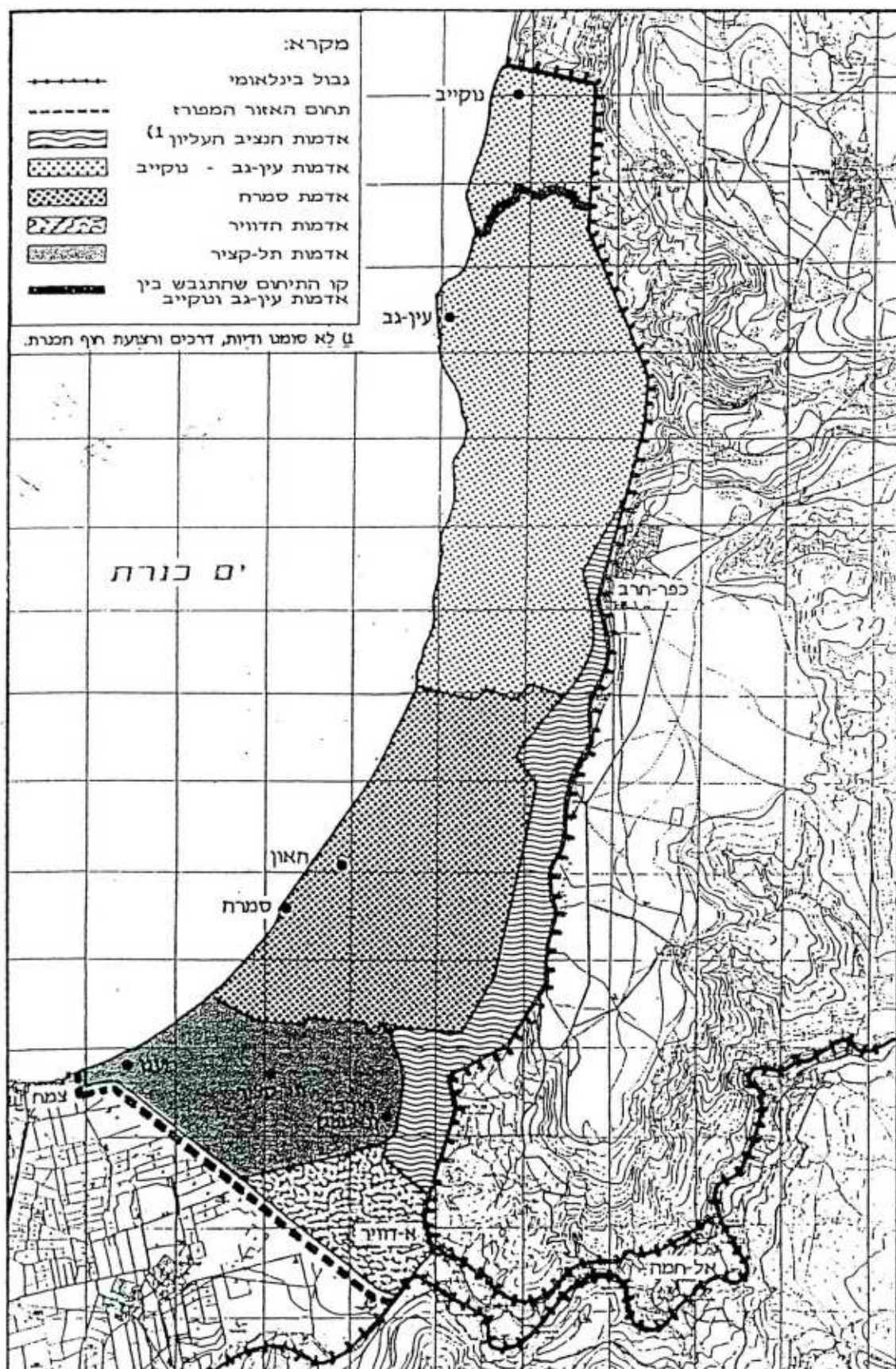

מפה מס' 15 :
חלקות העיבוד באזור המפורז הדרומי

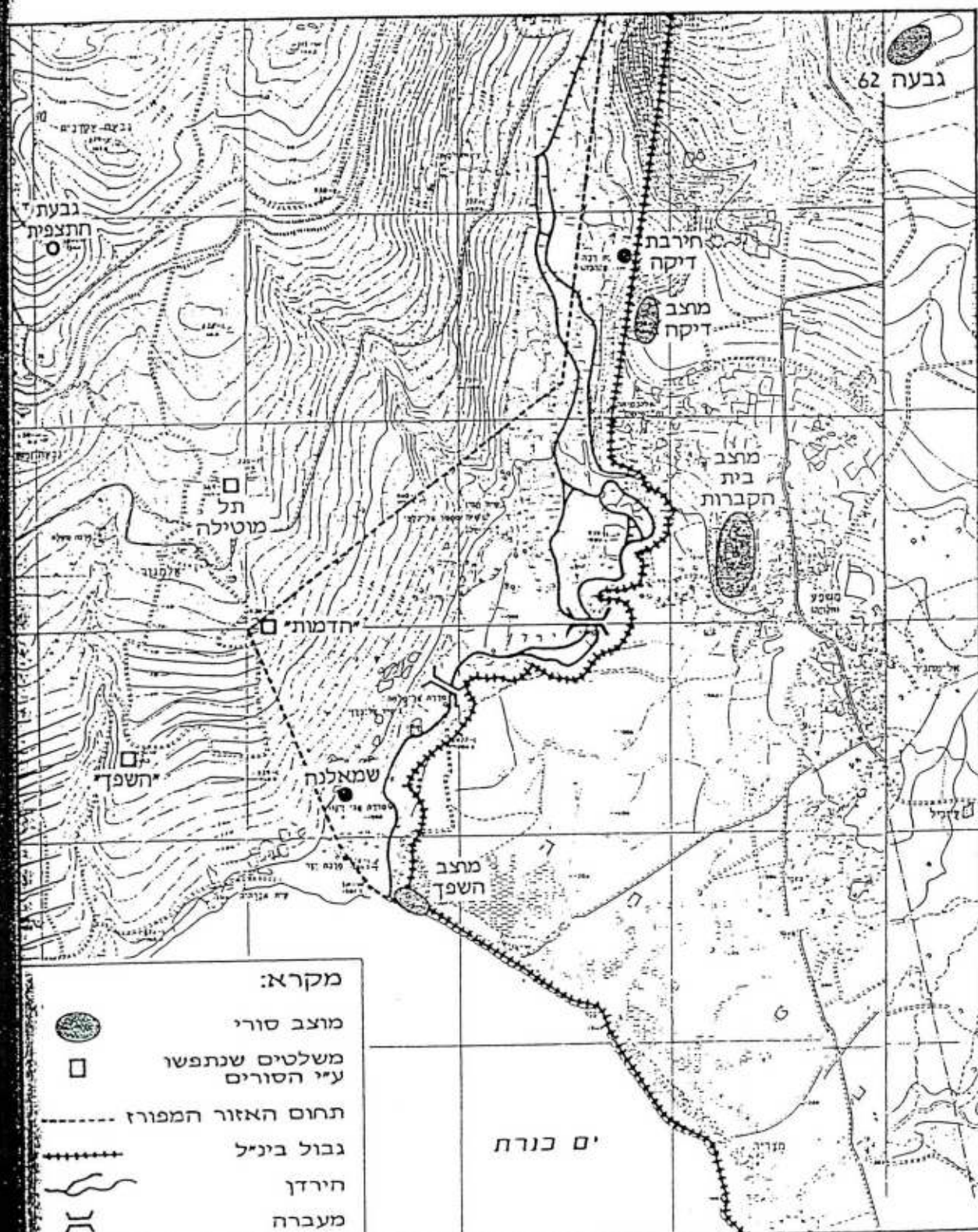

מפה מס' 14 :

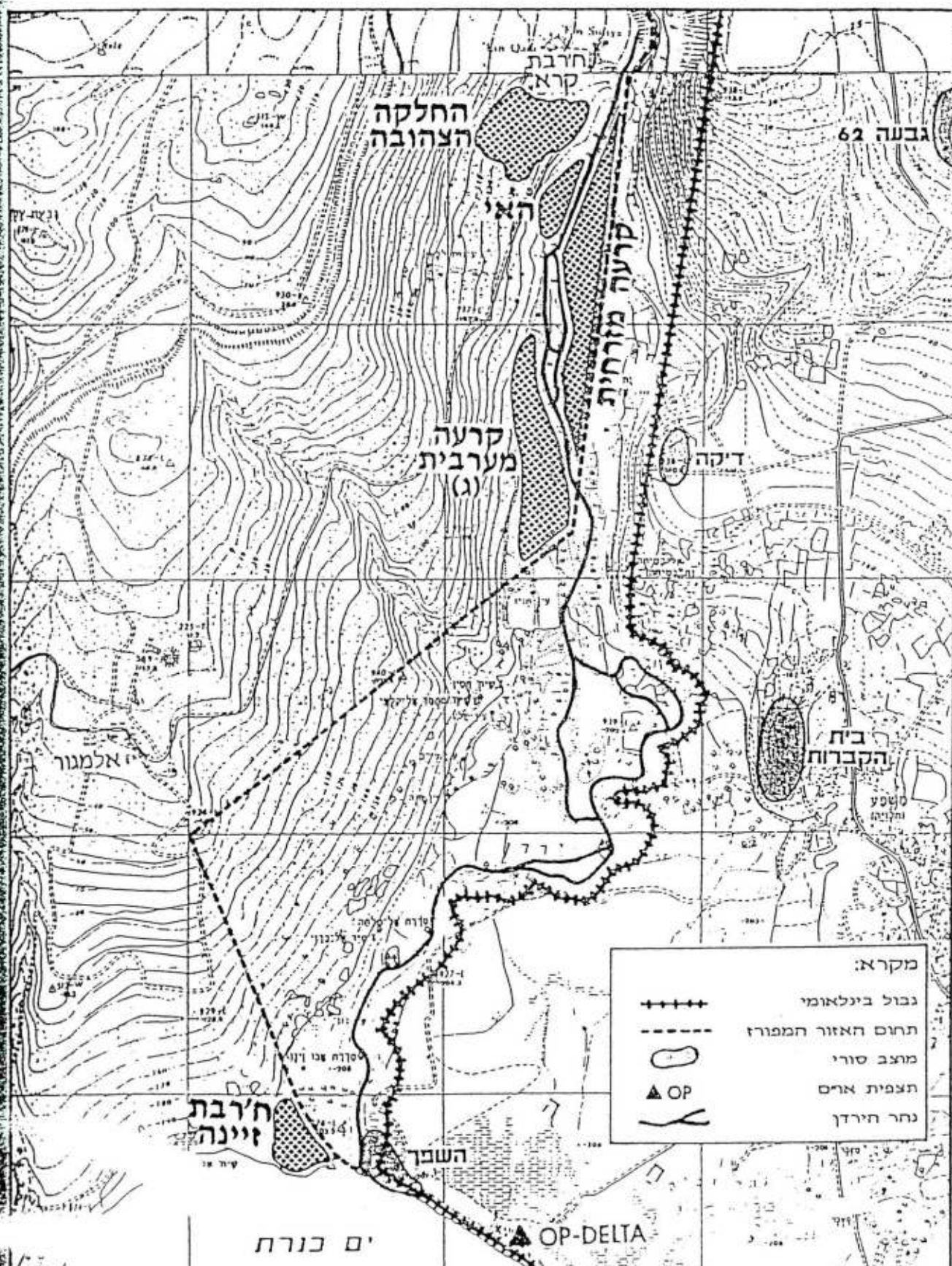
גושי האדמות באזור המפורז הדרומי

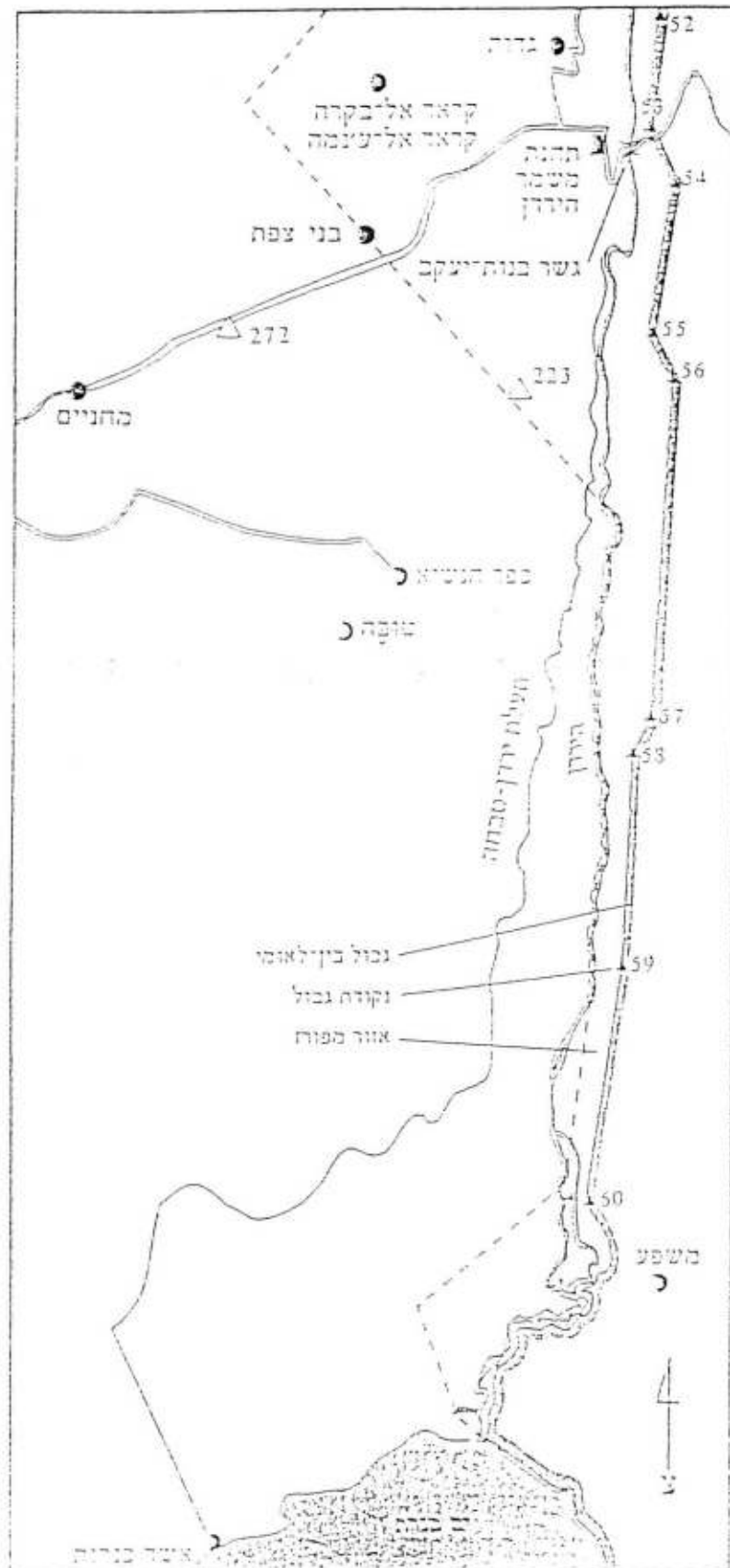
מפה מס' 9 :
אזור קרבות תל-מוטילה

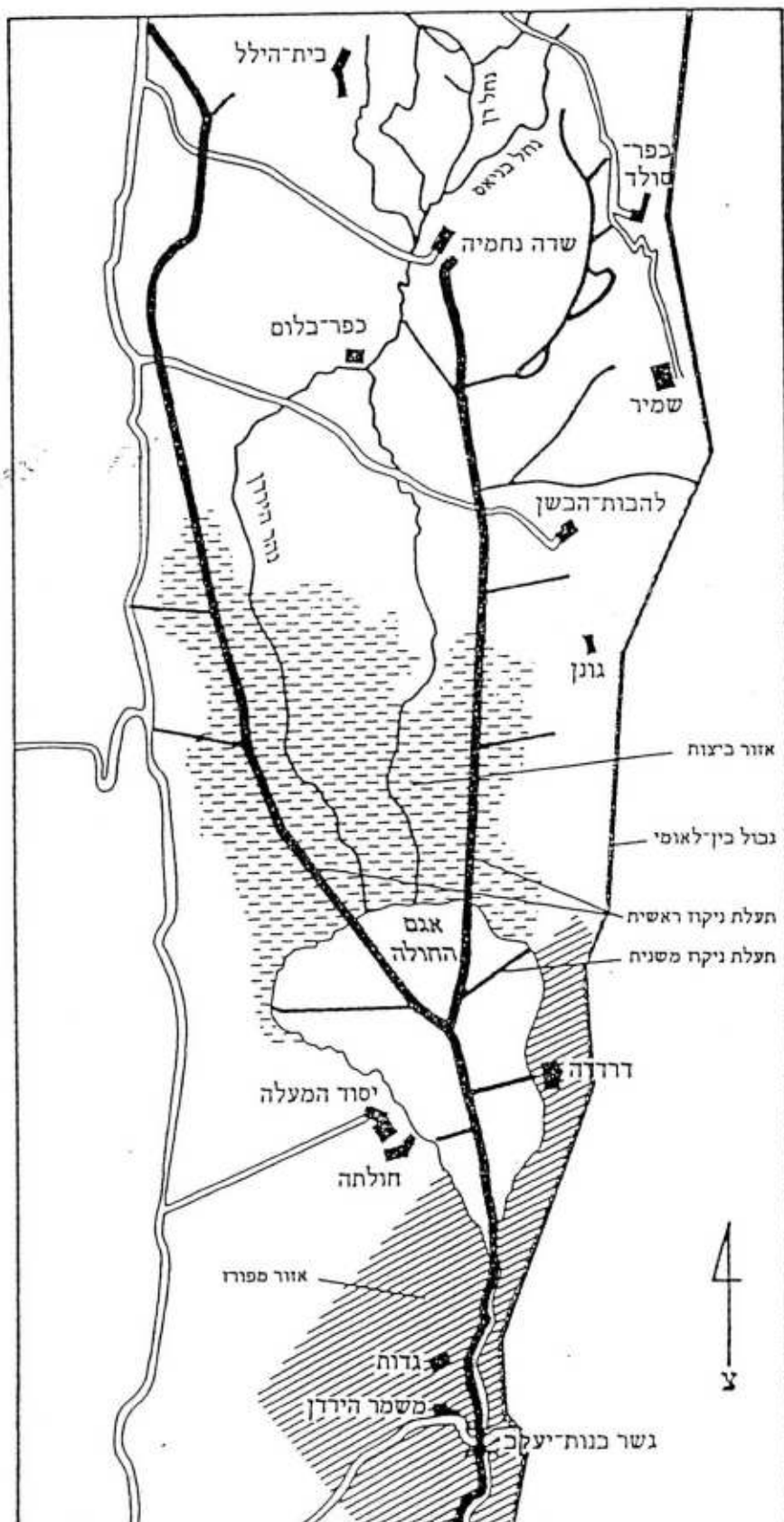
מפה מס' 13 :
חלקות העיבוד באזור כורזים

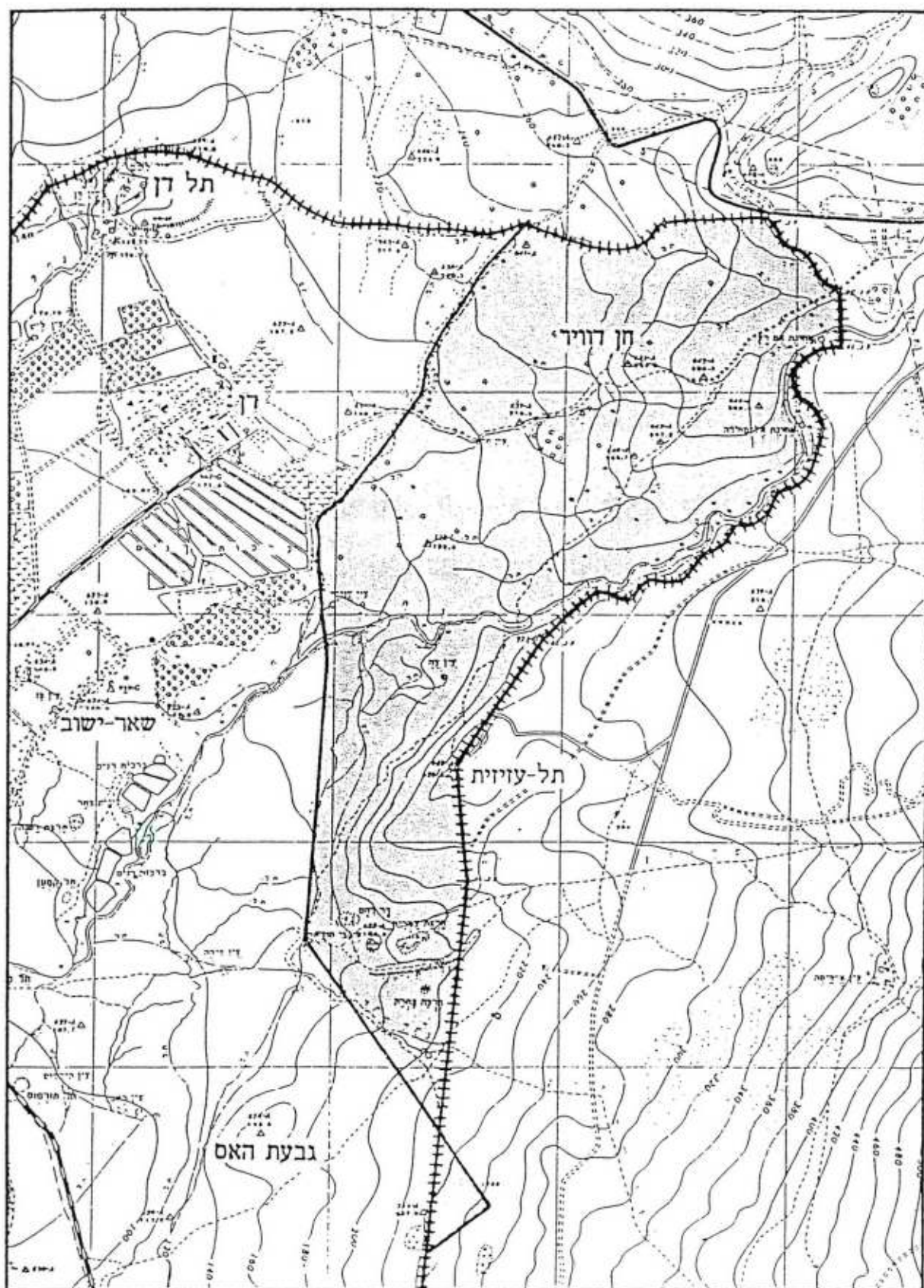
מפה מס' 10 :
תכנית הטיית הירדן

מפה מס' 7 :
תכנית מפעל ייבוש החולה

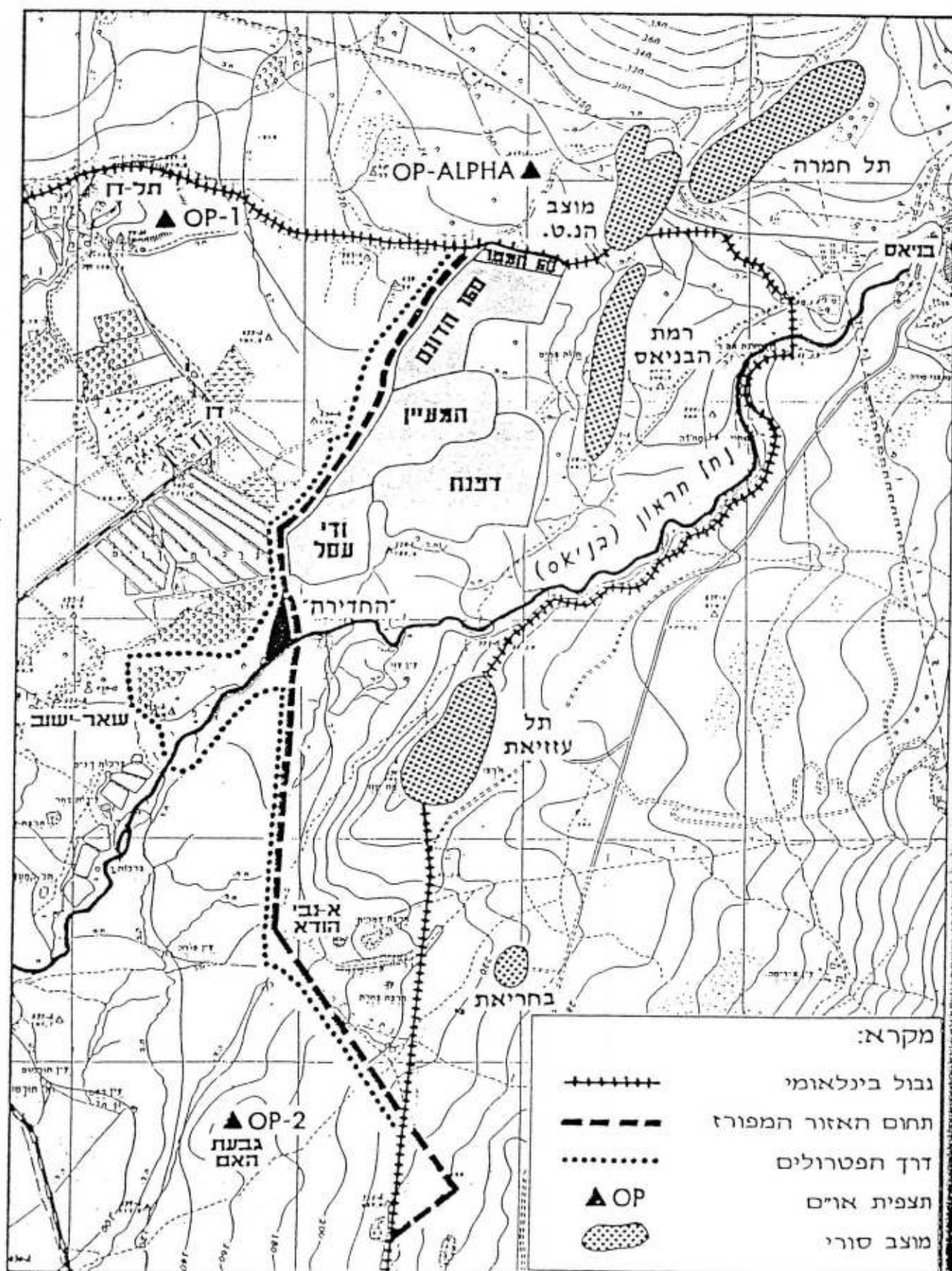

מפה מס' 4 :
האזור המפורז הצפוני

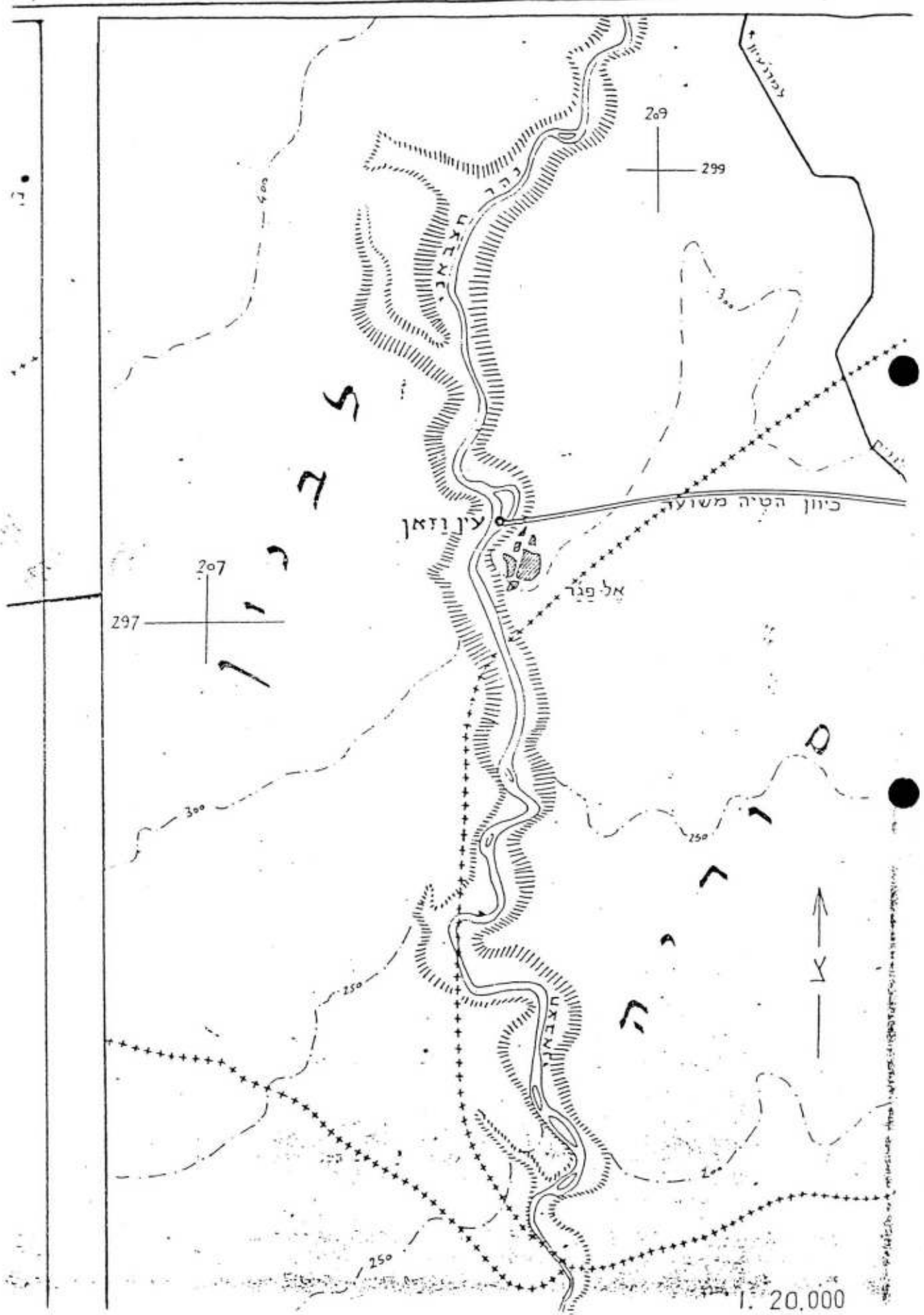

מפה מס' 11 :

חלקות העיבוד באזור המפורז הצפוני

תכנית הטית החצבאני - מפעל עין ו

(2) לירדן: 377 מלמ"ק מן חירמוך
100 מלמ"ק מן חכורת
243 מלמ"ק דרומה לבית שאן.

העיר ע'אן סאן

ס"ח 720 מלמ"ק

(3) לסוריה: 20 מלמ"ק מן חבניאס
22 מלמ"ק מן חירדן
90 מלמ"ק מן חירמוך

ס"ח 132 מלמ"ק

(4) ללבנון: 35 מלמ"ק מן החצבאני

ס"ח 35 מלמ"ק

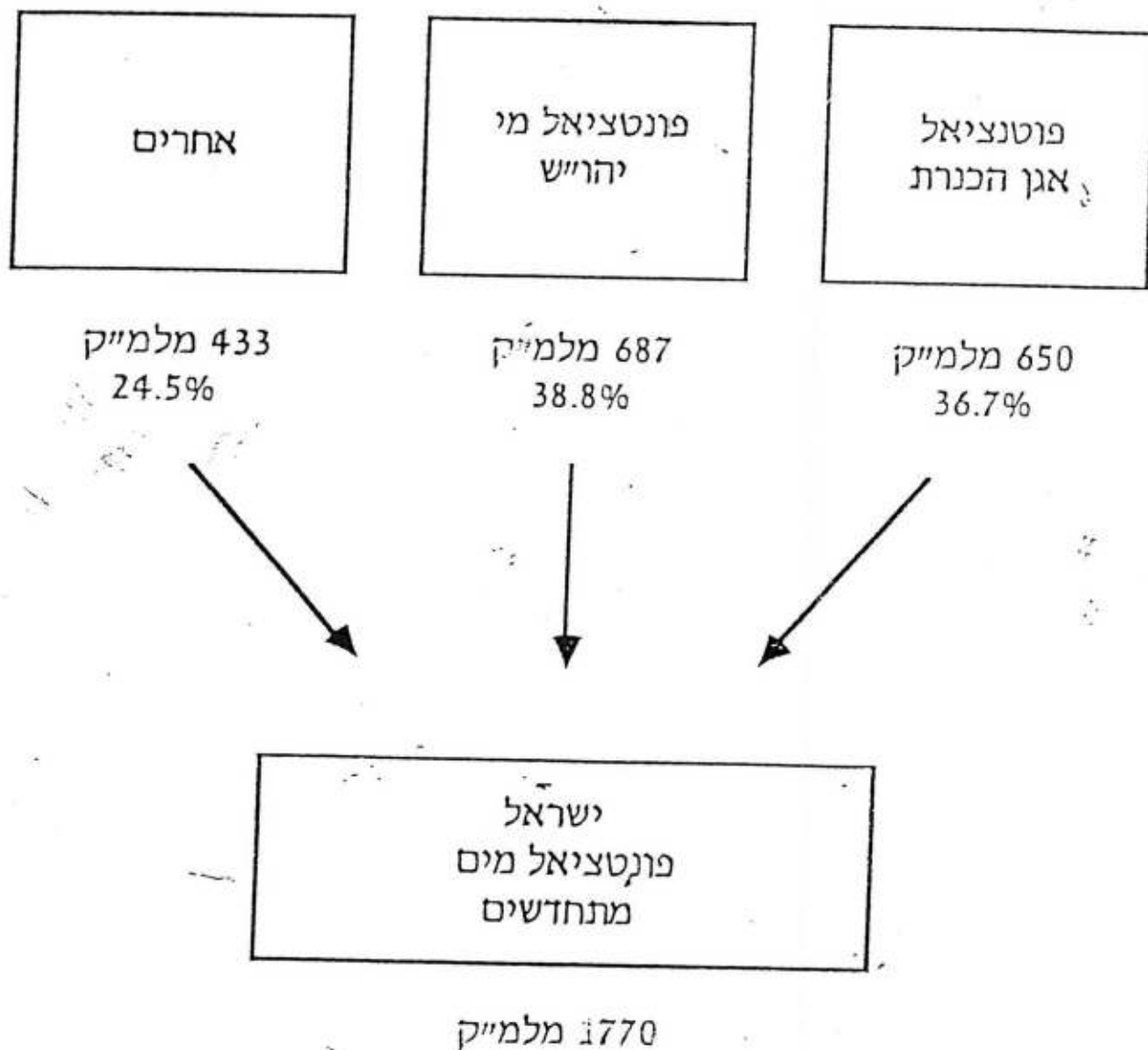
(5) ס"ח ממוצע שנתי של מי חירדן חניתנים לניצול -
1287 מלמ"ק

(לאחר בירורים נוספים חוגדלה מכסת המים לישראל עד 450 מלמ"ק לשנה ממי חירדן. כמות זו חופיעה בחישובי התכנון הישראלי בשנת 1956, ואריק ג'ונסטון, נחסתמכו על תוכנית האב הישראלית, קבע ב-1958 שישראל מבצעת את מפעל המים שלה נחתאם לתוכנית שחוצעה על ידו).

ב. איגום: חכורת נקבעה כמאגר ראשי למי חירדן ולמי חירמוך שלא יאוגמו בתחומי ירדן.

ג. פיקוח: חוסכם להקים רשות מפקחת שתהיה מורכבת משלושה נוהנדסים ניטראליים, אחד מהם ייבחר על ידי ממשלת ישראל ואחד על ידי ממשלות ערב. שניים אלה יבחרו את השלישי שיכחן כיושב ראש.

פוטנציאל השימוש במים מתחדשים

שנת 2020

במצב של הפרדת רשתות עם הפלסטי

* אוכלוסית ישראל (בלבד) 8.6 מליון

* דרישה למים: 1 מיליארד מי שתיה ותעשייה
1.3 לחקי (מהם 0.4 קולחין)
2.3 מיליארד

כיום: 650 שתיה ותעשייה
1250 חקי (מהם 200 קולחין)

* צרכים מינימליים: 1 שתיה ותעשייה
0.55 חקי
1.55

* שנים שחונות: 850 שתיה ותעשייה
550 חקלאות
1.4

* חוסר במים: מול הדרישה: 1.9
1.2/1 (פחות 0.2 לפלסטי)
0.7/0.9